

че сънь я хвана и вдигайки глава да се увѣри, че това е той, нейния мжжъ, който ѝ казва името, — усети, че се срина една стена между двама имъ.

Тя го погледна за пръвъ пжтъ въ живота си съ съучастие и безъ да ще домилѣ ѝ за него.

Той срещна погледа ѝ — и стори му се, че за пръвъ пжтъ тя го погледва тъй свойски.

— Гледай какъ самó си дойде името ѝ на устни, — се замисли той, — и какъ хубаво било да се обърнешъ поименно къмъ нея. . . Ехъ, да се продигна, азъ ще знамъ какъ да живѣя отъ сега нататкъ... че защо бѣха до сегатия дърпаня помежду ни?

Той прекара презъ ума си цѣлъ животъ и усѣти въ се-